

Sognekommunes Vegne. Han skulde nøjes med at sige: Der findes paa Nordfyn et Baneselskab, der hedder Nordfynsk Jernbaneaktieselskab; af dette Jernbaneaktieselskabs Bestyrelse er jeg — altsaa det ærede Medlem for Assens — Medlem. Dette Aktieselskab vil meget nødig se, at der kommer en anden Bane op gennem Nordfyn, som muligvis kunde paa enkelte Strækninger konkurrere med det. Af den Grund maa vi paa det bestemteste afvise Tanken om at faa en Jernbane fra Odense gennem Nordfyn til Middelfart. Jeg kunde forstaa, hvis det ærede Medlem talte saadan, ikke fordi det vilde være absolut korrekt; men det vilde være lige saa korrekt som den Maade, hvorpaa det ærede Medlem saa tidt argumenterer her.

Dette om en Konkurrence mellem Odense—Middelfart Banen og det nordfynske Baneselskab har ikke saa meget paa sig. Forholdet er det, at dette Selskab allerede i en Del Aar — det kan man se i de Oplysninger, der ledsage Jernbanekommissionens Betænkning — har givet noget over 6 pCt. i Udbytte, og det ærede Medlem for Assens fortalte selv forleden Dag, da han talte om Jernbanesagen, at nu kunde Selskabet give 9 pCt. Men dette er ikke det ærede Medlem for Assens eller Selskabet nok. De ville have meget mere, og derfor ville de ikke have en Bane, der paa enkelte Strækninger kunde komme til at konkurrere med deres Bane. Ja, Forretning er Forretning; der er ikke noget at sige til den Ting, og den, der har Lyst til at leve efter dette Valgsprog, har selvfølgelig Lov til at gøre det. Men jeg mener ikke, at Rigsdagen har nogen som helst Grund til at slutte sig til denne Motivering fra det ærede Medlem for Assens. Det Synspunkt er dog lovlig snævert. Naar i en stor Egn 14 Kommuner slutte sig til en Bane, og naar det viser sig, at der er tilstrækkelig Offerberedvillighed til at yde det, der skal bruges til Baneanlægget, saa vilde det være mærkeligt, om man fra Rigsdagens Side skulde sige: Nej, bevarer vel, hele denne store Egn, disse 14 Kommuner, som trænge til at faa en Bane, og som ville yde det, man kan forlange af dem, skulle ingen Bane have; den kunde let paa en Strækning komme til at konkurrere med et i Forvejen bestaaende privat Aktieselskab, hvis Bane for Tiden giver 9 pCt., og som meget nødigt vil have mindre. Jeg tror dog ikke, at det hidtil har været Skik og Brug fra Rigsdagens Side at argumentere paa en saadan Maade, hvor der er Tale om

ny Baneanlæg. Derfor tror jeg heller ikke, at disse Indvendinger fra det ærede Medlem for Assens ere tilstrækkelig vægtige. Jeg kan godt forstaa, at han som Medlem af Aktieselskabets Bestyrelse gør, hvad han kan, for at holde Haanden over Aktieselskabet og dets høje Udbytteprocent. Men jeg tror ikke, at Rigsdagen vil være interesseret i det samme, naar man ved at gøre dette vil komme til i høj Grad at skade en Egn, der har stærk Trang til Banen, og som har den Berettigelse til at faa en Bane, som ligger deri, at de ere villige til at ofre, hvad der er nødvendigt for at faa Banen anlagt.

Hermed skal jeg foreløbig tillade mig at forlade det ærede Medlem for Assens og skal saa med et Par Ord opholde mig ved de Indvendinger, den højtærede Trafikminister har gjort gældende mod Odense—Middelfart Banen. Han har jo ogsaa haft Indvendinger, men de vare heldigvis og selvfølgelig ikke af den smaatskaarne Natur, som det ærede Medlem for Assens's. Det har for ham ikke været saa vigtigt at sørge for, at det private Aktieselskabs Bane ikke blev paaført nogen Konkurrence med en ny Bane, men han har dog haft en anden Svaghed; han har ogsaa været bange for en Konkurrence — nemlig for Konkurrencen med Statsbanerne. Jeg har nu hørt det sige ganske almindeligt, at naar der har været Tale om forskellige Privatbaneanlæg, har en af Spiderne i Jernbaneanledningen ikke været tilbøjelig til at svare de Deputationer, der have henvendt sig desangaaende. Nej, en Bane, der vil konkurrere med *mine* Baner, ønsker jeg ikke. Det er ikke den højtærede Minister, der har sagt saadan, men det er mig refereret, at saadan er det sagt fra Generaldirektørens Side — lad mig sige, ligesom det er. Det forekommer mig ikke, at Generaldirektøren skulde bruge den Slags Udtryk som „mine“ Baner, at han ikke vil have nogen Bane, der vil lave Konkurrence til hans Baner. Det er jo ikke hans Baner; det er jo ikke ham, der har det afgørende Ord, eller som lider nogen Skade ved, at ny Baner blive anlagte. Det kan højst være Statskassen, der her kan være Tale om.

Men den højtærede Minister udtalte forleden, da han omtalte Odense—Middelfart Projektet, at han ingen Grund fandt til at anlægge en saadan Bane nu, da man ofrede 8—9 Millioner paa Dobbeltsporet over Fyn; saa kunde man ikke godt gaa ind paa at lade etablere en Konkurrence paa en Strækning af $1\frac{1}{2}$ —2